

[Klaus Hækkerup]

Med vedtagelsen af dette lovforslag vil en væsentlig del af den målsætning være opfyldt, men det har også holdt hårdt at nå dertil. Socialdemokratiets formand, hr. Svend Auken, har under de løbende forhandlinger med regeringen om løsningen af landets økonomiske problemer gang på gang fremhævet, at regeringen først måtte leve op til aftalen af 10. maj 1990 om praktikpladsgaranti. Denne, jeg er lige ved at sige stædige fastholden ved løsningen af dette problem har da også båret frugt.

Dette understreger, med hvilken alvor Socialdemokratiet betragter løsningen af de unges uddannelsesproblemer. En samlet, langsigtet løsning af Danmarks grundlæggende økonomiske problemer forudsætter nemlig, at vi forbedrer vores konkurrenceevne ved at forbedre arbejdskraftens uddannelsesmæssige baggrund og ved at øge investeringerne i infrastruktur, ny teknik og fremadrettet produktionsudstyr. Investeringer i uddannelse er også investeringer i fremtiden, og dette lovforslag indebærer netop en helt nødvendig udbygning af erhvervsuddannelserne.

Lovforslaget indebærer, at arbejdsgiverne enten kan oprette det tilstrækkelige antal praktikpladser i deres virksomheder eller må betale for oprettelsen af den tilsvarende undervisning som praktikpladskompenserende undervisning.

Med de ændringsforslag, undervisningsministeren efter aftale med Socialdemokratiet og forligspartierne har stillet, vil denne betaling nu blive en, som den enkelte arbejdsgiver, der ikke har oprettet et tilstrækkeligt antal praktikpladser, kommer til at foretage.

De af SF stillede ændringsforslag vil med vedtagelsen af undervisnings- og forskningsministerens ændringsforslag derfor være ganske overflødige.

Arbejdsgivernes betaling er med undervisnings- og forskningsministerens forslag reduceret en anelse, men måltallet for antallet af elever er fortsat 40.000. Der er mellem forligspartierne enighed om, at tallet 40.000 er et skønsmæssigt måltal, der alene har betydning for fastsættelsen af branchemålene og dermed for, hvilke virksomheder der fritages for betaling.

Skulle måltallet vise sig at være sat for lavt, er forligspartierne forpligtede til at sikre den økonomiske dækning gennem ændring af AER-loven og, indtil dette er muligt, via et aktstykke at sikre den fornødne finansiering.

Med disse bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af undervisnings- og forskningsministeren stillede ændringsforslag.

Bonde Larsen (KF):

Det er meget tilfredsstillende, at det er lykkedes at finde en teknisk model for opkrævning af bidrag til den eventuelle praktikpladskompenserende undervisning, som tilgodeser de virksomheder, der opfylder deres uddannelsesforpligtelser, og samtidig motiverer vore virksomheder til fortsat at stille praktik- og lærepladser til rådighed.

Når dette er sagt, vil jeg sige, at vi skal være opmærksomme på, at en nøje opfølgning af virkningerne af loven vil være nødvendig. Dels vil der komme mobilitetsproblemer, når der meldes udsolgt af unge i én egn af landet, mens der er ledige i andre, dels kan det for en virksomhed være umuligt at skaffe elever til virksomhedens brancheområde.

På denne baggrund kan Det Konservative Folkeparti stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Aage Frandsen (SF):

Med behandlingen af dette lovforslag og senere vedtagelsen af det sættes der – formentlig – langt om længe punktum for hele diskussionen om, hvordan man løser praktikpladsproblemet. Det er en af de mere, skal vi sige skæmmende situationer, Folketinget har været i ved, at vi hele tiden har sagt: Nu løser vi problemet. Så gik der en periode, og så sagde vi igen: Nu løser vi problemet. »Vi« er i denne forbindelse ikke SF, for vi har ikke været med i det, vi har været holdt udenfor. Næh, det var regeringen og Socialdemokratiet, der i september 1989 løste problemet. De gjorde det også i maj 1990, og de gjorde det igen i november 1990. Tre gange har de løst problemet.

Når man tænker på, hvad det var for et forslag, de fremsatte i Folketinget her for nylig, må man sige, at mangle til dårligt arbejde skal man lede længe efter. Vore kritikpunkter har gået på tre ting:

For det første mener vi, at man i langt højere grad skal satse på rigtige praktikpladser . . .

Formanden:

Vi er mange i salen i dag, men vi er faktisk i